

The Professional Development of Chinese Teachers in Thailand according to the Teacher of Chinese to Speakers of other Languages of Hanban's Standard Framework

Numchoke Budnampetch

Chinese teacher, Eastern Language Department, Srinakharinwirot University,
Prasarnmit Demonstration School (Secondary),
Khleng Toey Nuea, Watthana, Bangkok 10110, Thailand

Corresponding author's e-mail: français_n123@hotmail.com

การพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาจีนในประเทศไทย ตามกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของอันทัน

นำโชค บุตรน้ำเพชร

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาตะวันออก วิชาเอกภาษาจีน
โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม)
แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร 10110
อีเมล: francais_n123@hotmail.com

บทคัดย่อ

การพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาจีนในยุคแห่งศตวรรษที่ 21 ถือเป็นพันธกิจหลักที่ต้องทำอย่างเร่งด่วน เพราะภาษาจีนนับวันยิ่งเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานเพิ่มมากขึ้นทุกปี กอปรกับสังคมไทยและสังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกด้าน ครูสอนภาษาจีนจึงจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้เท่าทันกับความเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก บทความนี้ได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาจีนตามกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของอันทันที่ครูไทยสามารถนำมาพัฒนาได้อย่างเป็นรูปธรรม ผู้เขียนสังเคราะห์ออกเป็น 7 ประเด็น ได้แก่ 1) องค์ความรู้พื้นฐานทางภาษาจีนและทักษะทั้ง 5 ทักษะ 2) วิธีการสอนภาษาจีนที่ทันสมัยทันต่อยุคการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 3) สร้างสรรค์นวัตกรรมการศึกษาภาษาจีน 4) องค์ความรู้ด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม 5) พัฒนาตนเองในวิชาชีพ 6) นักวิจัยทางการศึกษา และ 7) จิตวิญญาณแห่งความเป็นครู โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน สร้างผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนที่มีทั้งความรู้ ทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ มีความคิดสร้างสรรค์ และเป็นคนดีมีคุณธรรม และผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาจีนที่ยั่งยืนและสามารถนำไปพัฒนาชุมชน สังคมหรือประเทศชาติต่อไป

คำสำคัญ: การพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาจีน, ประเทศไทย, กรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของอันทัน

Professional Development of Chinese Teachers in Thailand based on Hanban's Standard Framework for Teacher of Chinese to Speakers of other Languages

Numchoke Budnampetch

Chinese teacher, Eastern Language Department, Srinakharinwirot University,
Prasarnmit Demonstration School (Secondary)
Khleng Toey Nuea, Watthana, Bangkok 10110, Thailand
Corresponding author's e-mail: francais_n123@hotmail.com

Abstract

The Professional Development of Chinese Teachers is a national urgent mission for the demand of Chinese language has been rising in the labor market of the 21st century. With the ever-changing society, teachers of Chinese must constantly improve themselves in order to keep up with Thai and global social climates.

This article presents Hanban's Standard Framework for Teacher of Chinese to Speakers of Other Languages to be adopted by Thai Chinese teachers. The framework content is categorized in 7 concrete elements, which are: 1) elementary knowledge and 5 skills of the Chinese language, 2) modern Chinese teaching methods for the 21st century, 3) creative and innovative Chinese education, 4) cross-cultural communication, 5) self-development in teaching profession, 6) educational researcher, and 7) the spirit of being a teacher. All in all, this article strives for the students' success in their education, life and careers, not without creative and ethical minds. It is firmly believed that a life-long Chinese language skill can further develop Thai community, society and nation in the future.

Keywords: The Professional Development of Chinese Teachers, Thailand, Hanban's Standard Framework for Teacher of Chinese to Speakers of Other Languages

บทนำ

การศึกษาเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีบทบาทโดยตรงต่อการพัฒนามนุษย์ให้มีคุณภาพ เหมาะสมและมีคุณสมบัติสอดคล้องกับความต้องการในการใช้กำลังของชุมชน สังคมและประเทศ เพราะการศึกษาคือการเล่าเรียนหรือการสร้างและเพิ่มพูนความรู้ และความคิดของบุคคล เพื่อให้สามารถปรับตัวได้ในสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวกับการดำรงชีวิตของคนในสังคม (Thai Encyclopedia and Dictionary Project for the Youth: online, 1999) การศึกษา คือ ความเจริญงอกงาม (Education is growth) ทั้งในด้านสติปัญญา อารมณ์ ร่างกาย สังคม และยังเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาชุมชน สังคมและประเทศ เป็นคนมีคุณภาพ คุณธรรม เมื่อการศึกษามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งก็ย่อมต้องมีปัจจัยอันสำคัญที่จะทำให้มนุษย์ได้พัฒนาการศึกษาของตนเองในทุกๆ ด้านและสามารถนำเอาความรู้จากการศึกษามาพัฒนาชุมชน สังคมและประเทศได้ ปัจจัยสำคัญดังกล่าวคือ “ครู” ครูเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อชุมชน สังคมและประเทศอย่างมากในการช่วยขับเคลื่อนและพัฒนาชุมชน สังคมและประเทศไปสู่ระดับสากลได้ และตราบไต่ที่มนุษย์ยังสามารถผลิตสมาชิกใหม่ให้สังคมอยู่นั้น ความต้องการครูก็จะยังมีอยู่ตลอดไป ดังพระราโชวาทของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตรแก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยครู อนุบาลใหม่สวนอัมพร วันพุธที่ 18 พฤษภาคม ค.ศ.1983 ความตอนหนึ่งว่า “...อาชีพครูถือว่าสำคัญอย่างยิ่ง เพราะครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญมั่นคง และก่อนที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญได้นั้น จะต้องพัฒนาคน ซึ่งก็ได้แก่เยาวชนของชาติเสียก่อน เพื่อให้เยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณค่าสมบูรณ์ทุกด้าน จึงจะสามารถช่วยกันสร้างความเจริญให้แก่ชาติต่อไปได้...” จากพระราโชวาทจะเห็นได้ว่าชุมชน สังคมและประเทศจะเจริญรุ่งเรืองหรือมีพัฒนาในระดับสูงขึ้นได้นั้น เยาวชนต้องได้รับการศึกษา ซึ่งการศึกษา หรือการเล่าเรียนในศาสตร์ต่างๆ นั้นจำเป็นต้องมี “ครู” เป็นผู้สร้างโดยให้ความรู้แก่เยาวชนเสียก่อน เพราะครูคือผู้สั่งสอนศิษย์หรือผู้ถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ (Royal Academy Dictionary 1999, 2003: p. 225) “ครู” ยังหมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ในสถานศึกษา (Teachers Council Rules On professional ethics, 2013: p. 66) ซึ่งศิษย์ที่ครูจะให้ความรู้ในเบื้องต้นคือเยาวชน ฉะนั้นงานสำคัญของครู คือการให้ความรู้เชิงวิชาการเพื่อเป็นฐานในการศึกษาเล่าเรียน ปฏิบัติคุณธรรม อบรมและสั่งสอนเยาวชนให้เป็นคนดี มีความรู้ กระตุ้นให้เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักคิดเพื่อแก้ไขปัญหาและใช้ทักษะชีวิตให้เป็นในการทำงาน จากภารกิจข้างต้นจึงกล่าวได้ว่าครูมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเยาวชนอย่างมาก ประเทศจะพัฒนาได้เพราะเยาวชนของประเทศได้รับการพัฒนาอย่างถูกวิธี ซึ่งการพัฒนาอย่างถูกวิธีเกิดขึ้นได้เพราะมีการศึกษาที่ดี และระบบการศึกษาจะดีและมีประสิทธิภาพได้นั้นก็ต้องมีครูที่ดีและมีคุณภาพ

การศึกษาด้านภาษาโดยเฉพาะด้านการเรียนการสอนภาษาจีนนั้น ก็จัดเป็นการศึกษาอีกศาสตร์หรืออีกแขนงหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาชุมชน สังคมและประเทศชาติเช่นเดียวกัน เพราะในศตวรรษที่ 21 นี้ เราไม่สามารถปฏิเสธได้เลยว่าประเทศจีนมีบทบาทสำคัญต่อสังคมโลกเป็นอย่างมากทั้งในด้านเศรษฐกิจ การเมือง เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ การท่องเที่ยว และการศึกษาในหลายๆ ประเทศต่างก็ให้ความสำคัญและจับ

ตามองประเทศจีน เพราะบทบาทของจีนในเวทีการเมืองของโลกทุกวันนี้ยังคงโดดเด่น เป็นการคานอำนาจของมหาอำนาจฝั่งตะวันตกอย่างสหรัฐอเมริกาและยุโรป อาจจะไปถึงรัสเซียด้วย (Wirapong ramangkun.online, 2017) ภาษาจีนจึงเป็นภาษาที่สำคัญ และยังเป็น 1 ใน 6 ภาษาขององค์การสหประชาชาติ (อังกฤษ ฝรั่งเศส สเปน จีน รัสเซียและอารบิก) มีผู้ใช้ภาษาจีนมากเกือบ 2,000 ล้านคนทั่วโลก เป็นอันดับสองรองลงมาจากภาษาอังกฤษ (Institute of Asian Studies Chulalongkorn University, 2008: p. 13) การเรียนภาษาจีนจึงเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการสื่อสารกับชาติเก่าแก่ที่มีวัฒนธรรมและอารยธรรมอันยิ่งใหญ่ ขณะเดียวกันก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการประกอบธุรกิจ แต่ที่สำคัญที่สุดการเรียนภาษาอาจจะได้เรียนรู้วัฒนธรรม ระบบความคิด ความเชื่อ ของชนชาตินั้นๆ ด้วย ประเทศจีนเป็นประเทศที่มีลัทธิคำสอนที่สำคัญ คำสอนของลัทธิขงจื้อเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคนในสังคม จริยธรรมของผู้ปกครอง ค่านิยม วัฒนธรรม ความเชื่อของคนสามัญ การรู้ภาษาจีนจะเป็นการเปิดประตูไปสู่อีกโลกหนึ่งของความรู้ วัฒนธรรม และอารยธรรม (Likhith Dhiravekin.online, 2006)

การเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศไทยตั้งแต่สมัยอดีตมานั้น มีการลงนามในบันทึกความเข้าใจเรื่องความร่วมมือด้านการศึกษาระดับอุดมศึกษา (1999) มีการจัดประชุมคณะกรรมการร่วม Joint Working Group ครั้งที่ 1 (2000) และครั้งที่ 2 (2002) ซึ่งเป็นการร่วมกันวางแผนกิจกรรมความร่วมมือ แลกเปลี่ยนและระดมความคิดเห็นในการพัฒนารูปแบบการดำเนินการสานต่อความร่วมมือ เมื่อปี ค.ศ. 2003 นอกจากมีการจัดหลักสูตรฝึกอบรมภาษาจีนสำหรับครูไทยแล้ว สำนักงานฮันบัน (HANBAN) หรือสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ (Office of Chinese Language Council International) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐบาลจีนที่รับผิดชอบในการสนับสนุนและส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนในประเทศต่างๆ ได้เข้ามามีบทบาทในการดำเนินงานด้านความร่วมมือกับกระทรวงศึกษาธิการของไทย (Institute of Asian Studies Chulalongkorn University, 2008: p. 13-20) สำคัญในข้อตกลงของฮันบัน (HANBAN) ประกอบไปด้วย มีการส่งครูอาสาสมัครจีนมาช่วยสอนที่ประเทศไทย ช่วยผลิตหนังสือเรียนภาษาจีนที่สอดคล้องกับบริบททางการศึกษาของไทย แต่การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนระดับสากลของประเทศจีนจะเผชิญกับปัญหาหลักอยู่ 3 ประการ ซึ่งเรียกว่า “三教问题” ได้แก่ ปัญหาด้านครูผู้สอน (教师) ปัญหาด้านตำราหนังสือหรือแบบเรียน (教材) และปัญหาด้านวิธีการสอน (教学法) ซึ่งปัญหาทั้ง 3 ประการเหล่านี้ยังเป็นปัญหาที่จำเป็นต้องมีการเร่งแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะปัญหาด้านครูผู้สอน จากการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัญหาด้านผู้สอน พบว่าย้อนกลับไปเมื่อปี ค.ศ. 1997 ภาษาจีนได้ถูกกำหนดให้เป็นหนึ่งในวิชาสายศิลป์ภาษาของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งยุคนั้นเป็นยุคที่ภาษาจีนกำลังได้รับความนิยม ต่อมาในปี ค.ศ. 1998 ก็มีการกำหนดให้ภาษาจีนเป็นวิชาสอบเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ขณะที่รัฐบาลก็ตอบสนองด้วยการกำหนดยุทธศาสตร์ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันของประเทศขึ้นมา ครูที่สอนภาษาจีนในสมัยนั้นจะแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เป็นชาวจีนและชาวจีนโพ้นทะเลที่เข้ามาอยู่ในเมืองไทยแต่ไม่ได้จบการศึกษาในระดับที่สูง ไม่มีคุณวุฒิทางการสอนและไม่มีประสบการณ์ด้านการสอน ส่วนกลุ่มที่สอง คือกลุ่มครูสอนภาษาจีนรุ่นใหม่ที่ย้ายมาศึกษาสาขาภาษาจีนจากเมืองไทยแต่ยังไม่มี

ประสบการณ์ด้านการสอน ไม่พร้อมใช้เทคโนโลยีใหม่ๆ คนเก่งๆ ไม่อยากมาสอนแต่ไปทำงานอื่นที่มีค่าตอบแทนสูงกว่า ครูบางคนยังมีปัญหาในเรื่องการสื่อสารหรือองค์ความรู้ทางภาษาจีน การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและความรู้เกี่ยวกับประเทศจีนยังไม่เพียงพอที่จะสอนในระดับสูงได้ ครูบางคนมีปัญหาเรื่องการออกเสียงไม่ชัด มีข้อผิดพลาดทางการสอนไวยากรณ์ จึงเป็นเหตุให้ผู้เรียนขาดความเชื่อมั่นในตัวครู หลักสูตรการอบรมครูก็ยังไม่ตอบสนองความต้องการเท่าที่ควร และบางพื้นที่ไม่มีการจัดอบรมหลักสูตรครูสอนภาษาจีน บางพื้นที่มีข้อจำกัดในเรื่องจำนวนของครูสอนภาษาจีนไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน หรือสถานศึกษาที่เปิดสอนภาษาจีนแต่ไม่มีการกำหนดกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนอย่างเป็นทางการ

อันที่จริงแล้วปัญหาข้างต้นเหล่านี้ เป็นปัญหาพื้นฐานที่เกิดขึ้นเกือบจะทุกประเทศที่มีการเรียนการสอนภาษาจีนที่มีทั้งครูชาวจีนและครูสอนภาษาจีนที่ไม่ถือสัญชาติจีน ดังนั้นสำนักงานฮั่นป๋น (HANBAN) จึงได้กำหนดกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากล (Standards for Teachers of Chinese to Speakers of Other Languages) ขึ้นมาในปี ค.ศ. 2006 ซึ่งวัตถุประสงค์แท้จริงคือต้องการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของครูชาวจีนที่ต้องการไปสอนภาษาจีนให้กับผู้เรียนประเทศอื่นๆ แต่ต่อมาทางฮั่นป๋นเห็นว่าครูที่สอนภาษาจีนแต่ไม่ได้ถือสัญชาติจีนก็ควรมีมาตรฐานในการกำหนดคุณภาพของครูและเพื่อให้เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกันจึงกำหนดให้ใช้กรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลในทุกประเทศ

กรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของฮั่นป๋น

การพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลนั้น ในปี ค.ศ. 2006 ฮั่นป๋นได้มีนโยบายกำหนดกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากล (Standards for Teachers of Chinese to Speakers of Other Languages) ขึ้นมาเป็นฉบับแรก โดยมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อยกระดับคุณภาพวิชาชีพและความสามารถในการสอนของครูสอนภาษาจีนระดับสากล 2) เพื่อฝึกอบรมครูภาษาจีนให้มีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อตอบสนองความต้องการที่เพิ่มมากขึ้นในการเรียนรู้ภาษาจีนในหลายๆ ประเทศทั่วโลก (The Office of Chinese Language Council International, 2007: 1) ซึ่งมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลฉบับแรกนี้ประกอบไปด้วย 5 มาตรฐานในการวัด (modules) ดังนี้ 1) ทักษะและองค์ความรู้พื้นฐานทางภาษา (language abilities and skills) 2) วัฒนธรรมและการสื่อสาร (culture and communication) 3) กลยุทธ์ในการเรียนและการรับรู้ภาษาที่สอง (second language acquisition and learning strategies) 4) วิธีการสอน (teaching methodology) และ 5) คุณสมบัติโดยรวมของผู้สอนหรือความเป็นครูมืออาชีพ (professionalism)

ต่อมาในปี ค.ศ. 2012 ฮั่นป๋นได้ทำการปรับปรุงแก้ไขมาตรฐานการวัดและมาตรฐานให้เหมาะสมและสามารถชี้วัดได้จริง โดยปรับจากมาตรฐานการวัด (modules) เป็น 5 มาตรฐาน (standards) ได้แก่

มาตรฐานที่ 1 การเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน

มาตรฐานที่ 2 วิธีการสอนภาษาจีน

มาตรฐานที่ 3 การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน

มาตรฐานที่ 4 วัฒนธรรมจีนและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

มาตรฐานที่ 5 จรรยาบรรณวิชาชีพและการพัฒนาวิชาชีพ

กรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลฉบับปี ค.ศ. 2012 มีสาระสำคัญ ดังนี้ (The Office of Chinese Language Council International. 2007: online. 2012)

มาตรฐานที่ 1 การเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน

ครูควรมีความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนตามความต้องการที่สอดคล้องกับสายอาชีพ มีองค์ความรู้ทางภาษาจีนขั้นพื้นฐาน มีความสามารถในการวิเคราะห์ภาษาได้ เข้าใจหลักการพื้นฐานของการเรียนภาษาที่สอง ทั้งยังควรค้ำประกันในกฎเกณฑ์ทั่วไปของการเรียนการสอนภาษาที่สองและวิธีการสอนหลักๆ โดยมีสาระหลัก ดังนี้

มาตรฐาน	สาระหลัก
มาตรฐาน 1.1 มีความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน	1.1.1 มีความสามารถในการสื่อสารภาษาจีน ทั้งในภาษาพูดและภาษาเขียนที่เหมาะสมกับสายอาชีพ 1.1.2 มีความสามารถและตระหนักถึงการพัฒนาระดับภาษาจีนของตนเอง
มาตรฐาน 1.2 มีองค์ความรู้ทางภาษาจีนขั้นพื้นฐานและ มีความสามารถในการวิเคราะห์ภาษา	1.2.1 มีองค์ความรู้พื้นฐานทางภาษาจีน 1.2.2 มีความสามารถในการวิเคราะห์สัทศาสตร์ คำศัพท์ ไวยากรณ์และอักษรจีนพื้นฐาน
มาตรฐาน 1.3 เข้าใจหลักการพื้นฐานของการเรียนภาษาที่สอง	1.3.1 เข้าใจแนวคิดพื้นฐานของการรับรู้ภาษาที่สองและทฤษฎีหลัก 1.3.2 เข้าใจกระบวนการพื้นฐานของการเรียนภาษาที่สอง 1.3.3 เข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลหลักในการเรียนรู้ภาษาที่สอง
มาตรฐาน 1.4 ค้ำประกันในหลักการพื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาที่สองและวิธีการ	1.4.1 ค้ำประกันในกฎเกณฑ์ทั่วไปของการเรียนการสอนภาษาที่สอง มีความสามารถและตระหนักถึงการเชื่อมโยงระหว่างกฎเกณฑ์และการปฏิบัติจริงของการเรียนการสอนภาษาจีน

มาตรฐานที่ 2 วิธีการสอนภาษาจีน

ครูควรเข้าใจองค์ประกอบภาษาจีนและสาระสำคัญเกี่ยวกับการเรียนการสอนทักษะภาษาจีน กฎเกณฑ์พื้นฐาน และวิธีการสอน มีความสามารถในการเปรียบเทียบภาษาพื้นฐานได้และมีความสามารถในการนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษาสมัยใหม่มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีน สาระสำคัญ ดังนี้

มาตรฐาน	สาระหลัก
มาตรฐาน 2.1 เข้าใจในกฎเกณฑ์พื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาจีนและวิธีการ	2.1.1 เข้าใจในกฎเกณฑ์พื้นฐานของการเรียนการสอนภาษาจีน วิธีการและนำมาใช้ในการปฏิบัติการสอนได้ 2.1.2 สามารถจัดการเรียนการสอนที่สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลและตรงตามเป้าหมายที่ตั้งไว้
มาตรฐาน 2.2 เข้าใจหลักเกณฑ์พื้นฐานของศาสตร์ภาษาจีน คำศัพท์ ไวยากรณ์ อักษรจีน วิธีการ และเทคนิค เข้าใจความเหมือน ความแตกต่างของภาษาจีนและภาษาต่างประเทศ และสามารถจัดการเรียนการสอนได้ตามเป้าหมายที่กำหนด	2.2.1 เข้าใจหลักเกณฑ์พื้นฐานของศาสตร์ภาษาจีน คำศัพท์ ไวยากรณ์ อักษรจีนและเนื้อหาหลัก 2.2.2 เข้าใจวิธีและเทคนิคการเรียนการสอนศาสตร์ภาษาจีน คำศัพท์ ไวยากรณ์ อักษรจีน และมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่หลากหลาย 2.2.3 มีความสามารถในการเปรียบเทียบภาษาจีนกับภาษาต่างประเทศ 2.2.4 มีความสามารถในการวิเคราะห์และแก้ปัญหาข้อผิดพลาดของผู้เรียน
มาตรฐาน 2.3 เข้าใจในจุดเด่น เป้าหมายหลักเกณฑ์ วิธีการของการเรียนการสอนฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาจีน และจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.3.1 เข้าใจหลักเกณฑ์พื้นฐาน เป้าหมายการเรียนการสอนจุดเด่นรายวิชาของทักษะภาษาจีน 2.3.2 เข้าใจเทคนิค วิธีสอนทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน และสามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ 2.3.3 สามารถจัดและออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาจีนที่เหมาะสมกับผู้เรียน
มาตรฐาน 2.4 เข้าใจเทคโนโลยีทางการศึกษาสมัยใหม่และสามารถประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้	2.4.1 เข้าใจเทคโนโลยีทางการศึกษาสมัยใหม่และสามารถนำไปใช้กับการเรียนการสอนภาษาจีน 2.4.2 สามารถนำเอาเทคโนโลยีทางการศึกษาสมัยใหม่มาจัดการเรียนการสอนภาษาจีน

มาตรฐานที่ 3 การจัดการเรียนการสอนและการจัดการชั้นเรียน

ครูควรคุ้นชินกับประมวลรายวิชาและมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาจีน สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความสามารถในการเลือกและใช้แหล่งทรัพยากรทางการเรียนการสอน ออกแบบภาระงานและกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน มีการจัดการชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนโดยผ่านกิจกรรมนอกหลักสูตร และสามารถทดสอบและประเมินผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน	สาระหลัก
มาตรฐาน 3.1 คุ้นชินกับประมวลรายวิชาและมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาจีน สามารถออกแบบการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม	3.1.1 คุ้นชินกับประมวลรายวิชา และมาตรฐานการเรียนการสอนภาษาจีน 3.1.2 สามารถกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้และออกแบบการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม 3.1.3 สามารถเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อกำหนดของหลักสูตร
มาตรฐาน 3.2 สามารถเลือกปรับใช้หนังสือแบบเรียน และแหล่งทรัพยากรการเรียนการสอนอื่นๆ ตามข้อกำหนดของหลักสูตร	3.2.1 คุ้นชินกับการใช้หนังสือแบบเรียนภาษาจีนทั่วไป 3.2.2 สามารถเลือกปรับใช้หนังสือแบบเรียนภาษาจีนได้อย่างเหมาะสม 3.2.3 สามารถนำทรัพยากรการเรียนการสอนต่างๆ มาประยุกต์เพิ่มเติมในหนังสือแบบเรียน ตามข้อกำหนดของหลักสูตร
มาตรฐาน 3.3 สามารถออกแบบการจัดการชั้นเรียน และกิจกรรม	3.3.1 เข้าใจบทบาทการจัดการชั้นเรียน กับจุดประสงค์ประเภท และลักษณะของกิจกรรม 3.3.2 มีความสามารถในการออกแบบการเรียนการสอน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ 3.3.3 สามารถใช้หรือสร้างอุปกรณ์การเรียนการสอนที่จำเป็น
มาตรฐาน 3.4 สามารถจัดการการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.4.1 จัดการ เข้าใจ และปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรมของประเทศ และพื้นที่ที่ต่างกันในห้องเรียน 3.4.2 สามารถสร้างบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนการสอนภาษาจีนในชั้นเรียนได้ 3.4.3 สามารถใช้กลยุทธ์และเทคนิคในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน	สาระหลัก
มาตรฐาน 3.5 สามารถจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.5.1 เข้าใจรูปแบบ ลักษณะและประสิทธิผลของกิจกรรมนอกห้องเรียน 3.5.2 เข้าใจวิธีการ และขั้นตอนพื้นฐานการจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน 3.5.3 สามารถจัดกิจกรรมนอกห้องเรียนตามลักษณะของผู้เรียนได้
มาตรฐาน 3.6 เข้าใจแนวคิดพื้นฐานการทดสอบและการประเมิน สามารถทดสอบและประเมินผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.6.1 เข้าใจแนวคิดพื้นฐาน และหลักการทดสอบการประเมินผล 3.6.2 สามารถใช้หรือออกแบบแบบทดสอบและการประเมินให้เหมาะสมกับแต่ละจุดประสงค์ของการเรียนการสอนที่แตกต่างกัน 3.6.3 สามารถวิเคราะห์และประยุกต์ใช้ผลการทดสอบและการประเมินอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐานที่ 4 วัฒนธรรมจีนและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

ครูควรมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศจีนและเข้าใจถึงวัฒนธรรมจีน มีความสามารถพื้นฐานในการอธิบายและเผยแพร่วัฒนธรรม มีความสามารถในการรับรู้และสื่อสารข้ามวัฒนธรรมได้ สามารถแก้ปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นได้อย่างดี

มาตรฐาน	สาระหลัก
มาตรฐาน 4.1 เข้าใจพื้นฐานวัฒนธรรมจีน มีความสามารถพื้นฐานในการอธิบายและเผยแพร่วัฒนธรรม	4.1.1 เข้าใจพื้นฐานวัฒนธรรมจีน ลักษณะ คุณค่าและความหมายที่แท้จริงของวัฒนธรรมจีน 4.1.2 สามารถอธิบายคุณค่าแนวคิด วิถีคิด เจเนอไซการสื่อสาร พฤติกรรม ผ่านทางวัตถุและจารีตประเพณีทางวัฒนธรรม 4.1.3 สามารถผสมผสานการอธิบาย เผยแพร่วัฒนธรรมกับการเรียนการสอนทางภาษาได้ 4.1.4 เข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมจีน และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนได้

มาตรฐาน	สาระหลัก
มาตรฐาน 4.2 เข้าใจพื้นฐานความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศจีน สามารถแนะนำประเทศจีนได้อย่างมีภูมิวิสัยและถูกต้องแม่นยำ	4.2.1 เข้าใจพื้นฐานความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับประเทศจีน 4.2.2 เข้าใจปัญหาหลักของประเทศจีนในปัจจุบัน 4.2.3 มีวิธีการแนะนำประเทศจีนได้อย่างมีภูมิวิสัยและถูกต้องแม่นยำ
มาตรฐาน 4.3 มีความตระหนักถึงการข้ามวัฒนธรรม	4.3.1 เข้าใจลักษณะวัฒนธรรมที่สำคัญของโลก 4.3.2 เคารพวัฒนธรรมที่ต่างกัน มีความรู้หลากหลายทางวัฒนธรรม 4.3.3 สามารถเปรียบเทียบหลักความเหมือนหรือ ต่างกันของวัฒนธรรมจีนและวัฒนธรรมต่างชาติ และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน
4.4 มีความสามารถในการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม	4.4.1 เข้าใจหลักพื้นฐานและกลยุทธ์การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม 4.4.2 เข้าใจเทคนิคการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม สามารถแก้ปัญหาการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นได้อย่างดี 4.4.3 สามารถใช้ภาษาของประเทศนั้นๆหรือภาษาอังกฤษในการสื่อสารและการจัดการเรียนการสอนได้

มาตรฐานที่ 5 จรรยาบรรณวิชาชีพและการพัฒนาวิชาชีพ

ครูควรมีจรรยาบรรณวิชาชีพ และมีจิตวิทยาการเป็นครูสอนภาษาจีนในระดับสากลที่ดี สามารถทำงานวิจัยทางการศึกษา สามารถสะท้อนให้เห็นผลการจัดการเรียนรู้ มีส่วนร่วมฝึกอบรมวิชาชีพและแลกเปลี่ยนทางวิชาการ หมั่นเพียรค้นหาโอกาสพัฒนาทางวิชาชีพ

มาตรฐาน	สาระหลัก
มาตรฐาน 5.1 มีจรรยาบรรณวิชาชีพ	5.1.1 รู้จักและเข้าใจคุณค่าของวิชาชีพ สร้างและปกป้องรักษาเกียรติของวิชาชีพ 5.1.2 เคารพกฎหมายและมาตรฐานของจรรยาบรรณวิชาชีพ
มาตรฐาน 5.2 มีจิตวิทยาที่ดี	5.2.1 มีสุขภาพจิตที่ดีและทัศนคติเชิงบวก 5.2.2 มีความสามารถยอมรับเปิดใจที่ดี และปรับเปลี่ยนตนเอง

มาตรฐาน	สาระหลัก
	5.2.3 ให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นทีม
มาตรฐาน 5.3 มีความสามารถในการทำงานวิจัยทางการศึกษา และตระหนักถึงการพัฒนาวิชาชีพ	5.3.1 สามารถทำงานวิจัยทางการศึกษา สามารถสะท้อนให้เห็นผลการเรียนการสอนได้ 5.3.2 เข้าใจเกี่ยวกับการเคลื่อนไหวทางวิชาการและผลการวิจัย มีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนทางวิชาการและฝึกอบรมวิชาชีพ ค้นหาโอกาสพัฒนาทางวิชาชีพ

จากมาตรฐานใหม่ทั้ง 5 มาตรฐานข้างต้น จะเห็นว่า เป็นมาตรฐานใหม่ที่ตั้งอยู่บน “มาตรฐาน ครูจีนสอนภาษาจีนระดับสากล ฉบับปี ค.ศ.2006” ของสำนักงานใหญ่สถาบันฮั่นป๋าน (HANBAN) วัตถุประสงค์หลักของมาตรฐานใหม่คือ เพื่อปรับให้เข้ากับความต้องการที่แท้จริงของการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับสากล ความสามารถและระดับของครูสอนภาษาจีนระดับสากลจะได้รับการพัฒนาใน 5 มาตรฐาน ได้แก่ มาตรฐานที่ 1 การเรียนการสอนภาษาจีนขั้นพื้นฐาน มาตรฐานที่ 2 วิธีการสอนภาษาจีน มาตรฐานที่ 3 การจัดการเรียนการสอนและการจัดการชั้นเรียน มาตรฐานที่ 4 วัฒนธรรมจีนและการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม และ มาตรฐานที่ 5 จรรยาบรรณวิชาชีพและการพัฒนาวิชาชีพ ซึ่งเมื่อเทียบกับมาตรฐานเก่าแล้ว มาตรฐานใหม่จะมีความเหมาะสม สอดคล้องและสามารถกำหนดมาตรฐานได้ทั้งกับครูชาวจีนที่ต้องการไปสอนยังต่างประเทศ และครูสอนภาษาจีนที่ไม่ได้เป็นชาวจีนแต่หมายถึงครูที่มีสัญชาติของประเทศที่ตนเองสอนภาษาจีน ซึ่งครูสอนภาษาจีนที่ถือสัญชาติของประเทศตนเองนั้น นับวันยังมีจำนวนมากขึ้นทุกปี ความต้องการของครูสอนภาษาจีนของประเทศตนเองก็ยิ่งเพิ่ม นอกจากนี้ มาตรฐานใหม่ยังมีความยืดหยุ่น เป็นรูปธรรม สามารถนำมาใช้ได้จริง และปรับบางประเด็นที่ซับซ้อนออกไปและมุ่งเน้นสร้างความเข้มแข็งในด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีน ทักษะการสอนภาษาจีน การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพและการพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาจีน อีกทั้งการบังคับใช้มาตรฐานใหม่ยังสามารถรับประกันคุณภาพและยกระดับการส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนระหว่างประเทศจีนกับประเทศต่างๆทั่วโลกเพื่อให้เป็นแนวทางปฏิบัติเดียวกันอีกด้วย

การพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาจีนในประเทศไทยตามกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของฮั่นป๋าน

จากการศึกษามาตรฐานดังกล่าวข้างต้น ผู้เขียนเห็นว่าครูไทยที่สอนภาษาจีนในยุคแห่งศตวรรษที่ 21 นี้ ควรมีการพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งประเทศ โดยมีเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน สร้างผู้เรียนให้เป็นผู้เรียนที่มีทั้งความรู้ ทักษะชีวิต ทักษะอาชีพ มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นคนดีมีคุณธรรม และผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาจีนที่ยั่งยืน สามารถนำไปพัฒนาชุมชน สังคมหรือประเทศชาติต่อไป การมีบทบาทในการช่วยเตรียมให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการปรับตัวเพื่อดำรงชีวิตอยู่อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะที่เปลี่ยนแปลงไปของสังคมในปัจจุบัน อีกทั้งต้อง

ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพของพวกเขาด้านทักษะทางภาษา ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างทางหลักภาษาหรือภาษาเพื่อใช้ในการสื่อสารได้จริงและกระตุ้นหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและเป็นสร้างกรอบพื้นฐานในการกำหนดความรู้ความสามารถและคุณภาพ ของครูไทยให้เป็นระบบมาตรฐานและยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูไทยที่สอนภาษาจีนเข้าสู่ระดับสากล ซึ่ง การเป็นครูสอนภาษาจีนยุคใหม่ นำผู้เรียนให้เท่าทันกับสังคมแห่งการเรียนรู้ของศตวรรษที่ 21 นั้น ผู้เขียนจึง ได้สังเคราะห์จากกรอบมาตรฐานฯข้างต้น เพื่อเสนอแนวทางในการพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาจีนของไทยอัน ควรประกอบไปด้วย 7 ประเด็น ดังนี้

1. องค์ความรู้พื้นฐานทางภาษาจีนและทักษะทั้ง 5 ทักษะ

เพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของอันป๋นในมาตรฐาน1 ด้านความสามารถในการสื่อสารภาษาจีนตามความต้องการที่สอดคล้องกับสายอาชีพนั้น ครูผู้สอนต้องมีความรู้ทางภาษาจีนขั้นพื้นฐาน มีความสามารถในการวิเคราะห์โครงสร้างทางภาษาจีนและต้องเข้าใจหลักการพื้นฐานของการเรียนภาษาที่สองได้ กล่าวคือ ปัจจัยพื้นฐานของการเป็นครูสอนภาษาจีนคือ ครูผู้สอนควรมีองค์ความรู้พื้นฐานทางภาษาจีนในทุกแขนง ได้แก่ ความรู้ทางสัทศาสตร์ ไวยากรณ์ คำศัพท์ อักษรจีน ความรู้ทางด้านวัฒนธรรมและประเพณี ความรู้ด้านการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่สอง อีกทั้งผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจแนวคิด กระบวนการพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สอง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองและกฎเกณฑ์ทั่วไปของการเรียนการสอนภาษาที่สอง ครูต้องมีความสามารถและตระหนักถึงการเชื่อมโยงระหว่างกฎเกณฑ์และการปฏิบัติจริงของการเรียนรู้เพื่อนำไปจัดการหรือออกแบบการเรียนรู้ในชั้นเรียน รวมทั้งทักษะทั้ง 5 ทักษะ ประกอบด้วย การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและการแปล ซึ่งปัจจัยเหล่านี้เป็นปัจจัยพื้นฐานสำหรับครูผู้สอนภาษาจีนที่มีอยู่ในตนเองอยู่แล้ว เพราะครูผู้สอนที่จะเชี่ยวชาญในสาขาที่ตนเองสอนได้นั้น ก็ต้องเรียนหรือศึกษามาโดยตรง และนำมาถ่ายทอดให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน

2. วิธีการสอนภาษาจีนที่ทันสมัยทันต่อยุคการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21

การสอนที่ดีจัดอยู่ในคุณลักษณะที่ดีของครู ครูสอนภาษาจีนยุคใหม่จึงควรปรับเปลี่ยนวิธีการสอนใหม่ๆ ซึ่งวิธีการสอนที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของอันป๋นในมาตรฐาน2 และ3 จะรวมถึง วิธีสอนภาษาจีน การทดสอบและประเมินผล หลักสูตรโครงสร้างรายวิชา วัสดุการเรียนการสอนและสื่อการเรียนการสอนและเทคโนโลยีและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีการศึกษาสมัยใหม่

วิธีการสอนที่เหมาะสมที่สุดนั้น ครูควรทำหน้าที่เป็นผู้วางแผน ออกแบบ สร้าง ดำเนินการจัดทำหลักสูตรโครงสร้างรายวิชา จัดกิจกรรม สื่อ วัสดุการเรียนการสอนที่หลากหลายและจัดเตรียมแหล่งการเรียนรู้ให้เพียงพอ เหมาะสมกับความต้องการอย่างแท้จริงของผู้เรียน รวมทั้งจัดการทดสอบและประเมินผลอย่างชัดเจนได้มาตรฐาน ครูควรนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ในการสื่อสารมาใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดย

มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ในเชิงรุก (active learning) ครูไม่ควรยึดติดกับรูปแบบการสอนภาษาจีนแบบดั้งเดิมอีกต่อไป ควรสร้างทฤษฎีการสอนขึ้นใช้เองเพื่อให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนและบริบททางสังคมหรือชุมชนโดยยึดหลัก 3 พารามิเตอร์ (3P) ตามแนวคิด Postmethod Pedagogy ของ B. Kumaravadivelu (2001) ประกอบด้วย 1) การมีอัตลักษณ์เฉพาะตน (particularity) 2) การปฏิบัติได้จริง (practicality) และ 3) ความเป็นไปได้ในการจัดการเรียนรู้ (possibility) โดยที่ครูควรมีความเข้าใจและประยุกต์ใช้องค์ความรู้ด้านวิธีการสอนและทฤษฎีการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาที่สองและกลยุทธ์การเรียนรู้ มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และการปฏิบัติการสอนได้จริงเสียก่อน นอกจากนี้ครูต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองมาเป็นผู้ให้คำแนะนำหรือผู้อำนวยการความสะดวกทางการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และมีบทบาทในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น กระบวนการสอนภาษาจีนที่ดีควรคำนึงถึงปัจจัยดังนี้ 1) เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และเน้นการเรียนรู้เชิงรุก (active learning) 2) จัดสาระ เนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ ความถนัด ความต้องการและตามสภาพของผู้เรียน 3) ฝึกให้ผู้เรียนได้คิด นำไปใช้ได้จริงและเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง 4) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ สามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ 5) จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองจากเทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ 6) จัดการเรียนรู้ที่เน้นความสำคัญทั้งความรู้และคุณธรรม และ 7) จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาจีนและสามารถนำภาษาจีนเพื่อไปต่อยอดในระดับที่สูงขึ้นได้

3. สร้างสรรค์นวัตกรรมการศึกษาภาษาจีน

ยุคแห่งศตวรรษที่ 21 ครูสอนภาษาจีนควรมีบทบาทและหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำหรือผู้อำนวยการสะดวกในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเพื่อให้พวกเขาพัฒนาตนเองให้ได้อย่างเต็มศักยภาพ ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน เนื่องจากในโลกยุคโลกาภิวัตน์ โลกมีการเปลี่ยนแปลงในทุกด้านอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาจากระบบดั้งเดิมคือ “ครูยืนสอน-นักเรียนนั่งฟัง” เพื่อให้เข้าสู่ยุคแห่งศตวรรษที่ 21 การพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนจึงจำเป็นต้องมีการสร้างนวัตกรรมการศึกษาภาษาจีนขึ้นมาเพื่อแก้ไขปัญหาด้านการเรียนการสอนด้วยการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนให้ทันสมัยและเพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของอันทันในมาตรฐาน 2 และ 3 ควรมีการผลิตและพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาจีนใหม่ๆ เพื่อตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียนให้เพิ่มมากขึ้น การใช้นวัตกรรมมาประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลของภาษาจีนจึงมีส่วนช่วยให้การใช้ทรัพยากรการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และคุ้มค่ายิ่งขึ้น ครูจึงปฏิเสธตัวเองไม่ได้เลยที่จะต้องปรับตัวให้เข้ากับเทคโนโลยีเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนพร้อมกับการสร้างสรรค์นวัตกรรมการศึกษาภาษาจีน ซึ่งกิดานันท์ มลิทอง (1997) ให้ความหมายนวัตกรรมการศึกษาไว้ว่า คือ นวัตกรรมที่ช่วยให้การศึกษาและการเรียนการสอนมี

ประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมีประสิทธิภาพสูงกว่าเดิม เกิดแรงจูงใจในการเรียนด้วยนวัตกรรมเหล่านั้น และประหยัดเวลาในการเรียนได้อีกด้วย ในปัจจุบันมีการใช้นวัตกรรมการศึกษาอย่างหลากหลาย ซึ่งมีทั้งนวัตกรรมที่ใช้กันแพร่หลายแล้วและประเภทที่กำลังเผยแพร่ เช่น การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การใช้แผ่นวีดิทัศน์เชิงโต้ตอบ สื่อหลายมิติ และอินเทอร์เน็ต เป็นต้น สอดคล้องกับ สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2010) ซึ่งให้ความหมายไว้ว่า นวัตกรรมทางการศึกษาคือ สิ่งใหม่ๆ ที่สร้างขึ้นมาเพื่อช่วยแก้ปัญหาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนหรือพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ แนวคิด รูปแบบ วิธีการ กระบวนการ สื่อต่างๆ ที่เกี่ยวกับการศึกษา ในการสร้างสรรค์นวัตกรรมการศึกษา

จากความหมายข้างต้นกล่าวได้ว่า นวัตกรรมการศึกษาภาษาจีนจึงหมายถึง นวัตกรรมสิ่งประดิษฐ์ หรือสิ่งใหม่ๆ ที่สร้างขึ้นมา ไม่ว่าจะเป็น วิธีการ รูปแบบ กระบวนการหรือสื่อต่างๆ ที่จะสามารถช่วยให้กระบวนการจัดการเรียนรู้ทางภาษาจีนและช่วยพัฒนาผู้เรียนภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งควรคำนึงถึงองค์ประกอบหลัก 3 ประการ ได้แก่ ความใหม่ ประโยชน์ในเชิงการศึกษาและการใช้ความรู้และความคิดสร้างสรรค์ ซึ่งแบ่งออกได้ 4 ประเภท ประกอบด้วย 1) นวัตกรรมด้านสื่อการจัดการเรียนรู้ เป็นการนำเทคโนโลยี คอมพิวเตอร์มาช่วยในการผลิตสื่อการจัดการเรียนรู้ใหม่ๆ ในรายวิชาภาษาจีน เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนภาษาจีน หนังสือ E-book นิทานภาษาจีน หรือแอปพลิเคชันต่างๆ 2) นวัตกรรมด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน เป็นการใช้ระบบในการปรับปรุงและคิดค้นพัฒนาวิธีการสอนภาษาจีนแบบใหม่ๆ ขึ้นมาโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 3) นวัตกรรมด้านหลักสูตรภาษาจีน เป็นการนำวิธีการใหม่ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนให้มีความสอดคล้องกับชุมชนและมีความเหมาะสมหรือตรงกับความต้องการของผู้เรียน 4) นวัตกรรมด้านการวัดผลและประเมินผลของผู้เรียนภาษาจีน เป็นการสร้างเครื่องมือต่างๆ ที่ต้องการใช้วัดผลและประเมินผลเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิภาพสูงสุดแก่ผู้เรียน นอกจากนี้ครูสอนภาษาจีนยังต้องมีทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหาและการสื่อสารและการร่วมมือ เพื่อนำไปถ่ายทอดและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดทักษะด้านนี้เช่นกัน

4. องค์ความรู้ด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม

ในยุคแห่งศตวรรษที่ 21 นี้ ถือว่าเป็นยุคแห่งความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีอย่างแท้จริง ประชาคมโลกสามารถสื่อสารข้ามประเทศกันได้อย่างทั่วถึง กล่าวคือประชาคมโลกมีโอกาสดูติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นที่มีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันออกไป การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมจึงเป็นเหมือนกิจกรรมที่มีบทบาทสำคัญและเป็นส่วนหนึ่งในการสื่อสารของประชาคมโลกยุคแห่งศตวรรษที่ 21 โดยบุคคลที่มาจากวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกัน ย่อมจะต้องมีพื้นฐานทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันและมีการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมต่างๆ แตกต่างกัน ดังนั้น ผู้เรียนภาษาในยุคสมัยใหม่นี้จึงต้องให้ความสำคัญกับการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (cross-cultural communication) ที่มีผลต่อการสื่อสารของบุคคลทั้งสองฝ่าย รวมทั้งต้องทำความเข้าใจกับวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละบุคคล ซึ่งจะมีความสำคัญในการช่วยลดความเข้าใจผิดในการ

สื่อสาร และเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงความแตกต่างที่เกิดขึ้นจากการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของบุคคลที่ต้องการติดต่อสื่อสารด้วย ในประเทศไทยมีต่างชาติเข้ามาทำธุรกิจ การค้า หรือท่องเที่ยวในแต่ละปีมีจำนวนไม่น้อย โดยเฉพาะคนจีนที่มีเพิ่มขึ้นทุกปี ดังนั้นการติดต่อสื่อสารข้ามวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนภาษาจีนต้องคำนึงถึงและให้ความสำคัญในการจัดการเรียนรู้เช่นกัน เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนที่ผ่านมา พบว่า ปัญหาหลักในการเรียนการสอนภาษาจีนอีกประการหนึ่งคือ ทั้งผู้เรียนและผู้สอนไม่ว่าจะเป็นครูจีนหรือครูไทย ต่างไม่เข้าใจในพื้นฐานของอีกฝ่ายหนึ่งจึงเป็นเหตุให้เกิดการสื่อสารที่ผิดพลาด โดยเฉพาะการสื่อสารระหว่างครูผู้สอนชาวจีนกับผู้เรียนชาวไทย ต่างฝ่ายต่างไม่เข้าใจในบริบทซึ่งกันและกันจึงทำให้เกิดปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และปัญหาเหล่านี้อาจจะมีผลกระทบอย่างต่อเนื่องจนถึงวัยทำงาน หากผู้เรียนยังไม่ได้รับความรู้ด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมอย่างแท้จริง

การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (cross-cultural communication) หมายถึง การสื่อสารระหว่างเจ้าของภาษาและผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาและยังหมายถึงการสื่อสารระหว่างผู้ที่มีพื้นฐานทางภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน (baikie,online,2017) แต่หากมองในมุมของวงการการเรียนการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมจะหมายถึงการสื่อสารระหว่างผู้สื่อสารที่มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันโดยใช้ภาษาเดียวกัน (ภาษาแม่หรือภาษาปลายทาง) ในสถานการณ์การสื่อสารที่เฉพาะเจาะจง โดยคำนึงถึงว่า การสื่อสารทั้งสองฝ่ายต้องมาจากภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่แตกต่างกันระหว่างวัฒนธรรมจีนและไทย การสื่อสารต้องใช้ภาษาเดียวกัน การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมมีหลายวิธีและการสื่อสารเกิดขึ้นโดยตรงระหว่างทั้งสองฝ่าย นอกจากนี้การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมเป็นศาสตร์ใหม่ที่เกิดขึ้นในยุคที่มีการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศที่บ่อยขึ้นและการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจทั่วโลก ในประเทศไทยการวิจัยทางด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ถือเป็นเรื่องใหม่ การสื่อสารข้ามวัฒนธรรมในระดับโรงเรียน เป็นผลมาจากการวิจัยที่ครอบคลุมในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ร่วมสมัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์วัฒนธรรม สังคมศาสตร์ ภาษาและการสื่อสาร ด้วยวาจาหรือคำพูด ภาษาศาสตร์วัฒนธรรมเน้นด้าน "วัฒนธรรม" ภาษาศาสตร์สังคมเน้นด้าน "สังคม" และการสื่อสารภาษาเน้นด้าน "การสื่อสาร"

ตามกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของฮั่นป๋านในมาตรฐาน4 องค์ความรู้ด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมจะรวมถึงทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม วัฒนธรรมและการสื่อสาร ประกอบด้วย วัฒนธรรมจีนและการเปรียบเทียบวัฒนธรรมจีนและต่างประเทศ การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการให้ครูสอนภาษาจีนมีความตระหนักในวัฒนธรรมเข้าใจความรู้ทางวัฒนธรรมของจีนกับวัฒนธรรมต่างชาติ รวมถึงความคล้ายคลึงและความแตกต่างทางวัฒนธรรมและทำความเข้าใจกับกฎพื้นฐานของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม และเพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของฮั่นป๋านในมาตรฐาน4 ในฐานะที่เป็นครูไทยที่สอนภาษาจีน ฉะนั้นเป้าหมายที่สำคัญของครูไทยคือต้องมีความรู้ด้านทักษะสังคม เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของวัฒนธรรมจีนและของไทย ซึ่งความแตกต่างทางวัฒนธรรมอาจหมายถึง ความแตกต่างทางภูมิภาค ภูมิประเทศ จริยธรรม ศาสนา เพศ ยุคสมัย ครูผู้สอนสามารถนำองค์ความรู้เหล่านี้มาออกแบบการจัดการเรียนรู้หรือสอดแทรกเข้าไปในเนื้อหาหลัก

ให้กับผู้เรียน เนื่องจากการติดต่อสื่อสารร่วมกับบุคคลที่มาจากวัฒนธรรมที่มีความแตกต่างกันนั้นย่อมจะต้องมีการเรียนรู้ถึงความแตกต่างทางวัฒนธรรมของคู่สื่อสารอีกฝ่ายเพื่อความสำเร็จในการสื่อสาร

5. พัฒนาตนเองในวิชาชีพ

จากกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของฮั่นป๋านในมาตรฐาน 5 จรรยาบรรณและการพัฒนาวิชาชีพ ว่าด้วยครูควรมีส่วนร่วมฝึกอบรมวิชาชีพและแลกเปลี่ยนทางวิชาการ หมั่นเพียรค้นหาโอกาสพัฒนาทางวิชาชีพ ครูสอนภาษาจีนจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาตนเองในวิชาชีพการสอนภาษาจีนเพื่อให้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง เพื่อเพิ่มศักยภาพในด้านต่างๆ ของตนเองเพื่อให้เป็น “ครูสอนภาษาจีนอาชีพ” ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ การจัดการองค์ความรู้ ที่จะสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ปัจจัยที่ครูสอนภาษาจีนควรคำนึงในการพัฒนาตนเอง ประกอบด้วย 1) หมั่นศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติม เพิ่มพูนทักษะและมีเจตคติที่ดีในการสอน 2) พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ 3) พัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง 4) มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้ ดี เก่ง และมีสุข โดยมีกระบวนการพัฒนาการสอนสู่ครูสอนภาษาจีนอาชีพ ก่อปรกับการจะเป็นครูอาชีพได้ก็ต้องพิจารณาถึง 1) ประเมินตนเองเพื่อตรวจสอบจุดเด่น-จุดด้อย 2) พัฒนาความรู้ ความสามารถรอบด้าน 3) จัดการเรียนรู้สู่ผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ 4) สรุปผลงาน แลกเปลี่ยน เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ และ 5) เสนอผลงานสู่ความก้าวหน้าในวิชาชีพ (Mayuri duangsi, 2015: p.35) ตามกรอบมาตรฐานฯ การพัฒนาตนเองรวมหมายถึงความสามารถในการพัฒนาวิชาชีพ กล่าวคือครูผู้สอนต้องมีความรอบรู้ในวิชาชีพของตน เช่น องค์ความรู้ทางภาษาจีน ทักษะทางภาษาจีน ปรัชญาการศึกษา ประวัติการศึกษา หลักการศึกษานโยบายการศึกษา แผนและโครงการพัฒนาการศึกษา และจะต้องมีความรู้อย่างเชี่ยวชาญในเรื่องหลักสูตรภาษาจีน วิธีสอนและวิธีวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาจีนของตน หรือกิจกรรมที่ตนรับผิดชอบ จะต้องมีความรู้เกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งความเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาที่เกิดขึ้นในชุมชนหรือสังคมของตนและของโลก ครูสอนภาษาจีนต้องรู้ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี เนื่องด้วยในปัจจุบันมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อและเทคโนโลยีมากมาย ครูจึงต้องมีความรู้ด้านสารสนเทศ ความรู้เกี่ยวกับสื่อและความรู้ด้านเทคโนโลยี ซึ่งหากครูสามารถพัฒนาตนเองได้แล้ว ผลจากการพัฒนาตนเองของครูจะสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการ คุณภาพของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะชีวิตและอาชีพ ใช้ภาษาเพื่อการดำรงชีวิตและทำงานในยุคปัจจุบันให้ประสบความสำเร็จ เกิดความยืดหยุ่นและการปรับตัว มีการริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นตัวของตนเอง เป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิต มีความรับผิดชอบเชื่อถือได้ มีภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ สามารถพัฒนาชุมชน สังคมและประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองอย่างยั่งยืนต่อไป

ในปัจจุบันนี้ตามราชกิจจานุเบกษา ข้อ 13 วงเล็บ 1 ข้อ 1.2 ได้กำหนดให้ครูผู้สอนภาษาจีนสามารถเข้าร่วมสอบเพื่อให้ได้ใบประกอบคุณวุฒิวิชาชีพของสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ เพื่อให้ครูผู้สอนภาษาจีนที่มีคุณสมบัติได้รับการรับรองความรู้ ความสามารถ และทักษะตามมาตรฐานอาชีพที่เหมาะสมและสอดคล้องในสาขาวิชาชีพงานภาษาต่างประเทศและล่ามแปล (อาชีพผู้สอนภาษาจีน) ซึ่งได้กำหนดไว้ในราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 134 ตอนพิเศษ 104 ง ลงวันที่ 12 เมษายน 2017 ว่าด้วย ข้อบังคับสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้คุณวุฒิวิชาชีพ (ฉบับที่5) ค.ศ.2017 หน้า32 ข้อ13 วงเล็บ 1 (1.2) หรือสามารถเข้าร่วมสอบเพื่อขอรับใบรับรองความสามารถวิชาชีพครูสอนภาษาจีนระดับสากล (CTCSOL) ฉบับครูท้องถิ่นที่ไม่ได้ใช้ภาษาจีนเป็นภาษาหลัก ซึ่งจัดขึ้นโดยสถาบันขงจื่อ อันปัน (สามารถเข้าไปดูข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ <http://www.aseanchinesetest.com> หรือ <http://www.chinesetest-support.org/th/>) ความยากง่ายของข้อสอบจะต่างกัน กล่าวคือ ข้อสอบของครูสอนภาษาจีนที่ไม่ใช่คนจีนจะง่ายและไม่ซับซ้อนมากเกินไป หากครูผู้สอนสนใจสามารถเข้าร่วมทดสอบได้ทั้ง 2 รายการเพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพทางภาษาและวิชาชีพของตนเองต่อไป

6. นักวิจัยทางการศึกษา

กระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กันหลาย ๆ องค์ประกอบ ไม่ว่าจะเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู-นักเรียน นักเรียน-นักเรียน หลักสูตร วิธีการสอน การวัดผลการประเมินผล และสภาพแวดล้อมหรือบรรยากาศในการเรียนรู้ อีกทั้งเป้าหมายสูงสุดของการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนคือ คุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน ครูสอนภาษาจีนจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญในการทำให้การจัดการเรียนรู้เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด แต่ในสภาพการจัดการเรียนรู้ปัจจุบันนี้เกิดปัญหาในด้านต่างๆ มากมาย อาทิ ผู้เรียนไม่สามารถเรียนภาษาจีนได้ ผู้เรียนสื่อสารภาษาจีนไม่ได้ จึงเป็นเหตุทำให้คุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนในการแก้ปัญหาเหล่านี้ และจากกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของอันปันในมาตรฐาน5.3 ว่าด้วย ครูต้องมีความสามารถในการทำงานวิจัยทางการศึกษาและการตระหนักถึงการพัฒนาวิชาชีพ ดังนั้นครูสอนภาษาจีน นอกจากจะมีหน้าที่สอนภาษาจีนแล้ว สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือการทำวิจัย เนื่องจากการวิจัยคือกระบวนการอันสำคัญในการแก้ปัญหาหรือพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนในชั้นเรียนที่ครูดำเนินการสอนอยู่ อย่างเป็นระบบเพื่อหาสาเหตุของปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน โดยมีหลักการและแนวคิดที่ว่า การวิจัยเป็นการศึกษาค้นคว้าที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนในห้อง เป็นการหาแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร วิธีสอน การจัดกิจกรรม สื่อการสอน วิธีวัดผล และประเมินผล และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน ยิ่งไปกว่านั้น ปัญหากระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ปัญหาการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน ซึ่งปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนนั้น ครูผู้สอนเป็นผู้ที่มีความเข้าใจมากที่สุด ฉะนั้นผู้ที่จะแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ดีที่สุดก็คือ ตัวของครูผู้สอนเอง ซึ่งครูจำเป็นต้องมีการค้นคว้าหาความรู้อย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของผู้เรียน พัฒนาการกระบวนการจัดการเรียนรู้ เทคนิคหรือนวัตกรรมการสอนใหม่ๆ โดยผ่านกระบวนการวิจัย ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ค.ศ.1999 ในหมวดที่ 4 ว่าด้วยแนวทางการจัดการศึกษา ได้กล่าวถึงครูผู้สอนที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยไว้ดังนี้ มาตรา 24(5) ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบ

รู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่างๆ ครูควรสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพการสอน ภาษาจีน (PLC for Chinese Teaching) โดยการรวมตัว รวมใจ รวมพลัง ร่วมมือกันของครูสอนภาษาจีน เครือข่ายทั่วประเทศ โดยการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ประสบการณ์ใหม่ๆ ทั้งทางด้านภาษา รูปแบบการสอน วิธีการสอน เทคนิคการสอน การวิจัย หรือสื่อนวัตกรรมต่างๆ ซึ่งกันและกันเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ภาษาจีนของผู้เรียน เป็นสำคัญ มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษาและมาตรา 67 รัฐต้อง ส่งเสริมให้มีการวิจัย และพัฒนาการผลิต และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (Ministry of Education,online,1999) จากหลักการสำคัญของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติดังกล่าว บ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการนำกระบวนการวิจัยมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน และพัฒนาคุณภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน เนื่องจากกระบวนการวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ครูจึงต้องเป็นนักวิจัยควบคู่กันไป หรือที่เรียกว่า “ครูนักวิจัย” การวิจัยและพัฒนาการเรียนการสอนจึงเกิดขึ้น พร้อมกันในการปฏิบัติงานการเรียนการสอนตามปกติของครูผู้สอน ครูสอนภาษาจีนควรมุ่งมั่นในการทำวิจัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีนของผู้เรียน พัฒนา ปรับปรุงคุณภาพของหลักสูตรภาษาจีน กระบวนการจัดการเรียนรู้ เทคนิคการเรียนการสอนกิจกรรมในชั้นเรียน เทคนิคการวัดและประเมินผล นวัตกรรม พัฒนาประสิทธิภาพการสอนของผู้สอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อศึกษาค้นคว้า พัฒนาเกี่ยวกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ การวิจัยทางการเรียนการสอนภาษาจีนควรมีลักษณะดังนี้ 1) เป็นงานวิจัยที่มุ่งค้นหารูปแบบ และวิธีการที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาจีน มุ่งเน้นทักษะปฏิบัติการ 2) เป็นงานวิจัยที่มุ่งพัฒนาคุณภาพของตัวผู้เรียนและประสิทธิภาพของครูผู้สอน มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาจีน และ 3) เป็นงานวิจัยที่มุ่งศึกษา สำนวณสภาพที่ปรากฏตามความต้องการ เจตคติ ความคิดเห็น และความสนใจในการเรียนภาษาจีนของผู้เรียนในห้องเรียน

7. จิตวิญญาณแห่งความเป็นครู

นอกจากพัฒนาตนเองด้านความรู้หรือวิชาการแล้ว ครูสอนภาษาจีนยังต้องพัฒนาตนเองด้าน จริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู เพราะปัจจัยที่สำคัญที่สุดในวงการการศึกษา คือ “ครู” แก่นแท้ของครู ไม่ได้เป็น “อาชีพครู” แต่ “ครู” ต้องเป็น “ครูอาชีพ” ซึ่งมีความหมายครอบคลุมถึงว่าครูที่เป็นครูด้วยใจรัก มีความพร้อมในทุกๆ ด้านที่จะเป็นครู ประพฤติตัวดี วางตัวดี เอาใจใส่และดูแลศิษย์ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยจิต วิญญาณแห่งความเป็นครู (Mayuri duangsi,2015: p.34) ซึ่งจิตวิญญาณแห่งความเป็นครูนั้น จำเป็นต้องมี จริยธรรมหรือจรรยาบรรณครู ตามข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยจรรยาบรรณของวิชาชีพ ค.ศ.2013 ระบุไว้ 9 ประการ ได้แก่ 1) ต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพและวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนา ทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ 2) รัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ 3) รัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจแก่ศิษย์ และ

ผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า 4) ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ 5) ประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ 6) ไม่กระทำความผิดเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์ และผู้รับบริการ 7) ให้บริการด้วยความจริงใจและเสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ 8) พึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ และ 9) พึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์ และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (Teachers Council Rules On professional standards, 2013: p.73-74) จากข้อบังคับข้างต้นจะเห็นได้ว่า ครูสอนภาษาจีนไม่ได้เป็นเพียงแค่ครูที่สอนเพียงเพื่อให้จบไปวันๆ หรือสอนโดยไม่สนใจว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาหรือรายวิชาที่ตนเองสอนหรือไม่ แต่การเป็นครูสอนภาษาจีนอย่างมืออาชีพได้นั้นต้องมียึดประกอบทั้งด้านความรู้ มาตรฐานวิชาชีพ และจรรยาบรรณครู ดังที่ ท่าน ว. วชิรเมธีหรือพระมหาจุฑาชัย ได้ให้คำนิยามของครูที่มีจิตวิญญาณความเป็นครู ไว้ว่า ครูต้องเด่นด้วยวิชาการ รู้ลึก รู้กว้าง รู้จริง รู้ไกลและเพียบพร้อมไปด้วยความรู้ 3 รู้ คือ ความรู้ที่ต้องรู้ ความรู้ที่ควรรู้ และรู้ไว้ใช้ว่า อีกทั้งครูต้องมีศิลปะในการคายความรู้อย่างแยบคาย ลึกซึ้งและมีสาระประโยชน์ ครูต้องเย็นด้วยน้ำเย็นคือเมตตาสอนเด็กดังสอนลูกชายลูกสาวตนเอง ซึ่งทางหลักพุทธศาสนา ครู คือเป็นผู้ที่น่ายก เป็นผู้ที่น่ารัก น่ายกย่อง มีวาทศิลป์ มีความสามารถอย่างลึกซึ้ง ครูต้องมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้อย่างแยบคาย และครูต้องไม่ชักนำผู้เรียนในทางที่ผิด (youtube.com,online, 2016)

ฉะนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของอันทันในมาตรฐาน 5.1 ว่าด้วยมีจรรยาบรรณวิชาชีพครู ครูสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ จึงควรมีจิตวิญญาณแห่งความเป็นครู ซึ่ง ประกอบด้วย การเป็นผู้ที่มีวินัย ตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับ กติกาของสังคม มีความประพฤติที่เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งทางกายและทางใจ มีมารยาท มีความรัก ความเมตตา กรุณา และมีคุณธรรม จริยธรรม มีความปรารถนาดีต่อผู้เรียน เป็นแม่พิมพ์ของคน และเป็นมิตรตามบทบาทและสถานการณ์ ทางวาจา สุภาพ จริงใจและสร้างสรรค์ และเป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น ความเป็นกัลยาณมิตร มีอุดมการณ์เพื่อส่วนรวม มีความศรัทธาในวิชาชีพครูสอนภาษาจีน ยึดมั่นในอุดมการณ์แห่งวิชาชีพการสอนภาษาจีน มีใจรักในการเรียนการสอนภาษาจีน มีความมุ่งมั่นที่จะอุทิศตนให้กับวิชาชีพการสอนภาษาจีน ตั้งใจใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพเพื่อให้ความรู้ทั้งทางภาษาและ สอดแทรกคุณธรรมแก่ผู้เรียน มีความซื่อสัตย์ ต่อหลักการของครูอาชีพ มีความรับผิดชอบในด้านการศึกษาต่อสังคม ชุมชน และผู้เรียน อุทิศตนและเวลาเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเจริญเติบโตและการพัฒนาการในทุกด้านอย่างเท่าเทียมและเสมอภาคกัน

สรุป

ครูสอนภาษาจีนยุคใหม่หรือที่เรียกว่ายุคแห่งศตวรรษที่ 21 นั้น จำเป็นต้องมีการปรับตัวและพัฒนาตนเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของสังคมแห่งการศึกษายุคใหม่ ครูไม่ใช่มีหน้าที่เพียงสอนภาษาจีนอย่างเดียว แต่ครูควรเร่งพัฒนาตนเองตามกรอบมาตรฐานใหม่ of ครูสอนภาษาจีนระดับสากลของฮั่นปิ่นโดยมุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพด้านองค์ความรู้ทางภาษาจีน พัฒนาวิธีการสอนภาษาจีน พัฒนาองค์ความรู้ด้านการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม พัฒนาตนเองในวิชาชีพ มีความเป็นครูนักวิจัยเพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ ทาง การเรียนการสอนภาษาจีน และมีจิตวิญญาณของความเป็นครู ซึ่งครูสอนภาษาจีนยุคโลกาภิวัตน์นี้ ควรหมั่นขยายผลความรู้ใหม่ๆ อยู่ตลอดเวลา ควรใช้เวลาว่างค้นคว้าหาความรู้ทั้งด้านภาษาจีน เนื้อหา สารที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์โลกในปัจจุบัน คิดค้นวิธีการสอนใหม่ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน มีการเชื่อมโยงบูรณาการกับการใช้เทคโนโลยี ซอฟต์แวร์สร้างบทเรียน สื่อนวัตกรรม ในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์หรือแอปพลิเคชันต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดผลและประเมินผล ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพชุมชนและผู้เรียน หากครูสามารถพัฒนาวิชาชีพครูสอนภาษาจีนได้ตามกรอบมาตรฐานครูสอนภาษาจีนระดับสากลของฮั่นปิ่น ก็จะสามารถปรับบทบาทและพัฒนาตนเองให้เป็นครูสอนภาษาจีนยุคโลกาภิวัตน์หรือ e-teacher ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งครูไม่จำเป็นต้องคิด สร้างหรือออกแบบเพียงลำพังผู้เดียวก็ได้ แต่สามารถสร้างสรรค์โดยผ่านชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) หรือชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพออนไลน์ (PLC-online) โดยการรวมตัว ร่วมใจร่วมพลัง ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ร่วมกันของครูสอนภาษาจีนทั่วประเทศหรือทั่วโลก บนพื้นฐานวัฒนธรรมความสัมพันธ์แบบกัลยาณมิตร มีวิสัยทัศน์ คุณค่า เป้าหมาย และภารกิจร่วมกัน โดยทำงานร่วมกันแบบทีม เรียนรู้ที่ครูเป็นผู้นำร่วมกัน สู่การเรียนรู้และพัฒนาวิชาชีพเปลี่ยนแปลงคุณภาพตนเอง สู่คุณภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาจีนที่เน้นความสำเร็จ หรือประสิทธิผลของผู้เรียนเป็นสำคัญ และนำองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์แล้วนำมาปรับให้เข้ากับบริบทของ โรงเรียนหรือผู้เรียนของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาจีนที่ยั่งยืนและสามารถนำไปพัฒนาชุมชน สังคมหรือประเทศชาติต่อไป

References

- Confucius Institute. (2017). *Asean Chinese Testing Internatioanl Service Center (Thailand)*. Retrieved from <http://www.aseanchinesetest.com/16634265>
- HANBAN 国家汉办. (2015). *Guoji Hanyu Jiaoshi Biaozhun (2012ban): [Standards for Teachers of Chinese to Speakers of Other Languages (2012edition)]*. Retrieved from <https://wenku.baidu.com/view/f374b746a58da0116c1749f2.html>
- Hellboy2007. (2012). *kānwīchai nai chan rīan [Classroom research]*. Retrieved from <https://etraining2012.wordpress.com>
- Hudongbaike. (2015). *kuawenhuaqiaoji[cross-cultural communication]*. Retrieved from <http://www.baike.com/wiki>
- Kidānan malithōng. (1997). *theknōlōyī kānsuksā læ nawattakam [Educational technology and innovation]*. Bangkok,Thailand: Chulalongkorn University.
- Kumaravadivelu, B. (2001). Toward a Postmethod Pedagogy. *TESOL Quarterly*, 35(4), 537-557.
- Ladawan kǎo Sinourn. (2008). *kānsūān rawāng watthanatham : tāng sumnīang tǎe sīang dīaokan [Intercultural communication: different accents the same sound]*. Retrieved from file:///C:/Users/USER/AppData/Local/Microsoft/Windows/INetCache/IE/STNC538G
- Likhit Dhiravekin. (2006). *botbāt khōng prathēt Čhīn læ phāsā Čhīn nai satawat mai [The role of China and Chinese in the new century]*. Retrieved from <https://mgronline.com/daily/detail/9490000074640>
- Liu Xun. (2002). *Hanyu Zuo Wei Di Er Yuyan Jiaoxue Jianlun [A Brief Discussion on Chinese as a Second Language Teaching]*. Beijing, China: Beijing Language and Culture University Press.
- Mayurī dūang sī. (2015). *khrū mū'āchīp yuk 'Āsīan[Professional Teacher to ASEAN]*. *Journal of Periscope Education*, Year 2(1), 32-42.
- Ministry of Education. (1999). *kham'athibāi phrarātchabanyat kānsuksā hǎeng chāt [Description of the National Education Act]*. Retrieved from <http://www.moe.go.th/hp-vichai/ex-prb05-4.htm>
- Phra Maha Wutthichai Wachirametee. (2010). *chit winyān khwāmpen khrū [Spirituality of Teachers]*. Retrieved from https://www.youtube.com/watch?v=YCc_oZy9Izs

- Rāṭchabanthittayasathān. (2003). *photchanānukrom chabap rāṭchabanthittayasathān Phoṭṭṣoṭ 1999 [Royal Academy Dictionary 1999]*. Bangkok, Thailand: Nanmee Book Publishing.
- Rāṭchakitṭhānubēksā. (2013). *khōḅangkhap khuru saphā wādūai ṭhanyāban khōṅg wichāchīp Phoṭṭṣoṭ 2013 [Teachers Council Rules On professional ethics 2013]*. Book 130, Special Episode 130.
- Rāṭchakitṭhānubēksā. (2013). *khōḅangkhap khuru saphā wādūai māttathān wichāchīp Phoṭṭṣoṭ 2013 [Teachers Council Rules On professional standards 2013]*. Book 130, Special Episode 130.
- Rāṭchakitṭhānubēksā. (2017). *khōḅangkhap sathāban khunnawuthi wichāchīp (‘ōngkān mahāchōn) [Professional Qualifications Institute Regulations (Public Organization)]*. Volume 134 Special Episode 104.
- Sinthaphānon, S. (2010). *nawattakam kān rīan kānsōn phūā phatthanā khunnaphāp khōṅg yaowachon. (Phim khrang thī sī) [Innovative teaching and learning to improve the quality of youth. (4th edition)]*. Bangkok, Thailand: 9119 Printing Techniques.
- sūn Čhīn suksā sathāban ‘Ēchīa suksā Čhulālongkōnmahāwitthayālai. (2008). *khwāmruāmmū Thai - Čhīn dān kān rīan kānsōn phāsā Čhīn nai prathēt Thai [Thai-Chinese Cooperation in Chinese Language Teaching in Thailand]*. Bangkok, Thailand: LP Sriboon Computer - Printing.
- Thai Encyclopedia and Dictionary Project for the Youth. (1999). *Kānsuksā [Education]*. Retrieved from <http://kanchanapisek.or.th/kp6/sub/book/book.php?book=12&chap=2&page=t12-2-infodetail04.html>
- Thanēt Suphong. (2015). *khwāmāmmāi khwāmsamkhan ‘ōngprakōp læ praphēt khōṅg nawattakam kānsuksā [Meaning, importance, composition and type of educational innovation]*. Retrieved from <https://thanetsupong.wordpress.com>
- The Office of Chinese Language Council International. (2007). *Guoji Hanyu Jiaoshi Biao Zhun [Standards for Teachers of Chinese to Speakers of Other Languages]*. Beijing, China: Foreign Language Teaching and Research Press.
- Wīraphong rāmāngkūn. (2017). *Čhīn nai wēthī kānmūāng lōk [China in the World Politics Review]*. Retrieved from <https://www.prachachat.net/opinion-column/news-21643>